

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2390/2023
30.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јовица Деспотовић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 813/22 од 15.09.2022. године, у седници одржаној 30.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 813/22 од 15.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 813/22 од 15.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 2737/17 од 10.11.2021. године, ставом првим изреке одбијен је приговор стварне ненадлежности за поступање у овој правној ствари истакнут од стране туженог. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је ништав и у супротности са принудним прописима, јавним поретком и добрим обичајима Споразум о накнади бр. 465-855/2011-07 од 24.01.2012. године закључен код Секретаријата за урбанизам и имовинско-правне послове Града Врања између правног претходника тужиоца, сада пок. ББ и туженог, којим је одређена висина накнаде за експроприсано земљиште и да као такав не производи правно дејство. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати разлику између исплаћене накнаде за пољопривредно земљиште до припадајуће накнаде за преузето грађевинско земљиште и то за сувласнички удео од $\frac{1}{4}$ идеална дела кат.парцеле ..., уписане у Листу непокретности .. К.О. ... у износу од 72.500,00 динара, са законском затезном каматом од 10.11.2021. године као дана пресуђења до исплате, док је за већи износ од досуђеног до траженог износа од 73.500,00 динара, а за износ од 1.000,00 динара и за камату на тај износ тужбени захтев тужиоца одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 158.700,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 813/22 од 15.09.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом, обавезујућем делу става трећег и ставу четвртом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), ревизија се изузетно може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни суд касациони цени у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији туженог, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. ЗПП да би се о ревизији одлучивало као о изузетно дозвољеној.

Побијаном правноснажном пресудом утврђено је да је ништав споразум парничних странака о накнади за експроприсано пољопривредно земљиште и обавезан је тужени да исплати тужиоцу разлику између износа накнаде исплаћене за експроприсано земљиште као за пољопривредно и износа припадајуће накнаде за преузето градско грађевинско земљиште у тржишној вредности утврђеној на основу налаза и мишљења судског вештака грађевинске струке. Ово због тога што је предметно земљиште у време експропријације и закључења споразума о висини накнаде већ имало статус градског грађевинског земљишта у трећој и четвртој зони, према важећем Генералном урбанистичком плану Града Враћа (који је усвојен 24.12.2009. године и објављен у „Службеном гласнику Града Враћа“ број 7/2010), иако се у катастру непокретности водило као пољопривредно земљиште, а експроприсано је ради изградње деонице пута Е75 Београд – Ниш – Граница са Републиком Македонијом (деоница Давидовац – Доњи Нерадовац).

Одлука којом је разрешен спорни правни однос (настао тиме што је планским документом извршена промена намене земљишта правног претходника тужиоца из пољопривредног у грађевинско земљиште која није била евидентирана у катастру непокретности приликом експропријације земљишта), уз изражавање става да приликом одређивања висине накнаде суд није везан искључиво проценом Пореске управе, већ је тржишна вредност непокретности и висина накнаде одређена применом критеријума који је судски вештак узео у обзир приликом одређивања тржишне вредности експроприсане непокретности, не одступа од правних схватања изражених у судским одлукама Врховног касационог суда, Врховног суда и Уставног суда. Одлуке ревизијског суда и другостепених судова на које ревидент указује нису од утицаја на другачије одлучивање јер одлуке у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависе од утврђеног чињеничног стања.

Из наведених разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 07.11.2017. године, а вредност предмета спора је 72.500,00 динара и очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, због чега ревизија није дозвољена, због чега је одлучено као у ставу другом изреке на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**